

bøger samt på optegnelser, som gøres på mekanisk måde vedrørende skibets navigation eller andre forhold, som skal indføres i skibsbøgerne. Bestemmelserne i stk. 3 finder ligeledes tilsvarende anvendelse, medmindre handelsministeren bestemmer andet.

II. Om søforklaring.

§ 301. Søforklaring skal afgives:

1) når der i forbindelse med skibets drift uden for ophold i havn eller på red er indtruffet eller må antages at være indtruffet tab af menneskeliv eller voldt betydelig skade på person,

2) når skibsføreren eller et medlem af mandskabet uden for dansk havn er afgået ved døden om bord eller har lidt betydelig skade på person,

3) når nogen, som befandt sig om bord for at følge med skibet, er eller må antages at være druknet fra skibet eller er afgået ved døden om bord og er blevet begravet i søen,

4) når der er indtruffet eller må antages at være indtruffet alvorlig forgiftning om bord,

5) når skibet er stødt sammen med andet skib, jfr. herved § 223 a, eller har været udsat for grundstødning,

6) når skibet er forsvundet eller er blevet forladt i søen,

7) når der i forbindelse med skibets drift er voldt eller må antages at være voldt skade af nogen betydning på skib eller ladning eller, for så vidt skibet ikke ligger i havn eller på red, på ejendom uden for skibet,

8) når der er indtruffet en betydelig forskydning af ladningen.

§ 302. Er der i andre tilfælde end de i § 301 nævnte i forbindelse med skibets drift indtruffet skade på skib, person eller ladning, eller må sådan skade antages at være indtruffet, skal søforklaring afgives, såfremt det begæres af handelsministeren eller af rederen eller skibsføreren.

§ 303. Søforklaring har til formål så vidt muligt at tilvejebringe fuldstændige oplysninger om de faktiske omstændigheder

ved og årsagen til den indtrufne hændelse, herunder oplysninger om forhold, som er af betydning for bedømmelsen af skibets sødygtighed eller for sikkerheden til søs.

§ 304. Er den begivenhed, der giver anledning til afgivelse af søforklaring, indtruffet eller opdaget under skibets ophold i havn, skal søforklaring afgives i denne havn. Er begivenheden indtruffet på søen, afgives søforklaring i den første havn, skibet eller besætningen ankommer til efter hændelsen. Afgivelse af søforklaring kan dog udsættes, indtil skibet eller besætningen ankommer til en anden havn, hvis der herved kan opnås en væsentlig begrænsning af skibets tidstab eller omkostninger eller andre væsentlige fordele og begivenhedens art eller omfang eller omstændighederne i øvrigt ikke taler herimod. Skibets reder eller fører skal omgående underrette handelsministeriet om sådan udsættelse af søforklaring og om årsagen hertil.

Stk. 2. Er skibet forsvundet, eller er hele besætningen omkommet, afgives søforklaring på skibets hjemsted, medmindre handelsministeren bestemmer, at søforklaring skal afgives et andet sted.

§ 305. Søforklaring afgives her i riget for retten. I Finland, Norge eller Sverige afgives søforklaring for den domstol, som ifølge vedkommende lands lovgivning er kompetent til at modtage søforklaring.

Stk. 2. I andre lande afgives søforklaring for dansk udenrigsrepræsentation, såfremt denne af udenrigsministeren er bemyndiget til at modtage sådanne forklaringer. Findes ingen sådan dansk udenrigsrepræsentation i den pågældende havn, kan søforklaring afgives for dertil kompetent finsk, norsk eller svensk udenrigsrepræsentation i denne havn.

§ 306. I de tilfælde, hvor der efter § 301 er pligt til at afgive søforklaring, påhviler det skibsføreren snarest muligt at indgive anmeldelse til den i § 305 nævnte myndighed om afgivelse af søforklaring. Er skibet forsvundet, eller må hele besætningen antages at være omkommet, påhviler pligten rederen.

Stk. 2. Er hændelsen indtruffet eller opdaget under skibets ophold i havn, skal anmeldelse ske inden udløbet af den anden